

UNITED NATIONS
OFFICE OF THE HIGH COMMISSIONER
FOR HUMAN RIGHTS IN NEPAL

प्रेस वक्तव्य

नेपालस्थित संयुक्त राष्ट्रसङ्घीय मानवअधिकार उच्चायुक्तको कार्यालयको प्रतिवेदन
अप्रिल आन्दोलन : प्रजातान्त्रिक अधिकार तथा अत्यधिक बलको प्रयोग
जारी गरिएको अवसरमा

डेभिड जोन्सन
अफिसर इन्चार्ज, उच्चायुक्तको कार्यालय-नेपाल

५ असोज २०६३

नमस्ते । हाम्रो कार्यालयमा स्वागत छ । मेरो नाम डेभिड जोन्सन हो । म नेपालस्थित संयुक्त राष्ट्रसङ्घीय मानवअधिकार उच्चायुक्तको कार्यालयको अफिसर इन्चार्ज हुँ । म हाम्रो कार्यालयको प्रतिवेदन *अप्रिल आन्दोलन : प्रजातान्त्रिक अधिकार तथा अत्यधिक बलको प्रयोग* आज तपाईंहरूसमक्ष प्रस्तुत गर्न पाउँदा अत्यन्त खुसी छु । यो प्रतिवेदनले सन् २००६ अप्रिल (चैत २०६२ - वैशाख २०६३) मा भएका घटनाहरूलाई समेटेको छ । यसले प्रदर्शनहरूको प्रकृति, सरकार र सुरक्षाफौजको जवाफ तथा घटेका मानवअधिकार उल्लङ्घनका प्रकारहरू, एवं यी उल्लङ्घनका लागि जवाफदेहीताको प्रश्नबारे वर्णन गरेको छ । यसमा १५ वटा घटनाबारे विस्तृत अध्ययन गरिएको छ जसले प्रदर्शनहरूको सन्दर्भमा भएका मृत्युबारे ध्यान केन्द्रित गरेको छ ।

नेपाल प्रहरी, सशस्त्र प्रहरी बल र नेपाली सेना (त्यतिबेला शाही नेपाली सेना भनी चिनिएको) को व्यवहार आवश्यक र समानुपातिक थियो कि थिएन भनी मूल्यांकन गर्न उच्चायुक्तको कार्यालय-नेपालले अनेक अवरोधहरूका बावजुद पनि १९ दिनका आन्दोलनभरि नै सुरक्षा फौज र प्रदर्शनकारीहरूको व्यवहारको अनुगमन गर्‍यो । उच्चायुक्तको कार्यालय-नेपालले १९ दिनका कममा केहि घटनाहरूमा बलको प्रयोग सम्बन्धमा विस्तृत अनुसन्धान पनि गर्‍यो ।

अप्रिल (चैत-वैशाख) भन्दा केहि दिन अघिका वक्तव्यहरूबाट प्रष्ट भएको थियो कि त्यस बेलाको सरकार सात दल गठबन्धनको नियोजित हडताल र विरोध कार्यक्रमहरूलाई अगाडि बढनबाट रोक्न दृढ थियो । गृह मन्त्रालयद्वारा प्रमुख जिल्ला अधिकारीहरूमार्फत् सबै प्रदर्शनमाथि लगाइएको प्रतिबन्ध तथा कठोर कर्पयु (विशेषतः काठमाडौंमा) र त्यसपछि सुरक्षाफौजले गरेका कारवाहीहरूले यो दृढतालाई देखाउँदछ । उच्चायुक्तको कार्यालय-नेपालले असीमित प्रतिबन्ध र कर्पयुहरू अन्तर्राष्ट्रिय सिद्धान्तहरूको उल्लङ्घन भएको भनी त्यस बेलाका अधिकारीहरूलाई जानकारी दियो । प्रदर्शनकारीहरूले प्रतिबन्धलाई तोड्ने तथा भेला हुने स्वतन्त्रताको अधिकारको अभ्यास गर्न खोजेकाले त्यसले तनावलाई बढाएर लाने काम गर्‍यो । ३ अप्रिलमा उच्चायुक्तका प्रतिनिधीले शान्तिपूर्ण विरोध प्रदर्शन गर्ने अधिकारको रक्षा गर्न, सुरक्षा फौजले हिंसा रोक्नका लागि मात्र कारवाही गरेका छन् र उनीहरूले कानून र व्यवस्था कायम गर्नका लागि मात्र न्यूनतम आवश्यक बलको प्रयोग गर्दछन् भनी सुनिश्चित गर्न सरकारलाई सार्वजनिक आह्वान

गर्नुभएको थियो । उच्चायुक्तको कार्यालय-नेपालले कर्मचारीहरूले सबै पात्रहरूसँग सम्पर्क राखे र हिंसा रोक्न वा न्यूनीकरण गर्ने प्रयासस्वरूप सम्वाद बढाउन खोजे ।

सात दल गठबन्धन र नागरिक समाजद्वारा नेकपा-माओवादीको समर्थनमा आयोजित चैत २३ देखि सुरु भएको १९ दिने आन्दोलनले सयौं हजार विरोधकारीलाई देशभर सडकमा उताऱ्यो । कहिलेकाहीं हिंसात्मक घटनाहरू भए पनि विरोध कार्यक्रमहरू अत्यन्त शान्तिपूर्ण थिए । उच्चायुक्तको कार्यालय-नेपालले नेपाल प्रहरी र सशस्त्र प्रहरी बलको तर्फबाट, उत्तेजनाको अवस्थामा समेत, व्यवसायिक किसिमले व्यवस्थापन गरेको र संयमता अपनाएका उदाहरणहरूको अवलोकन गर्‍यो । तर, यसले सुरक्षाफौजद्वारा व्यापक मात्रामा बलको अत्यधिक प्रयोग पनि कहिलेकाहीं देख्यो र अभिलिखित गर्‍यो । यसले सुरक्षाफौजका तीनै अङ्ग - नेपाल प्रहरी, सशस्त्र प्रहरी बल र शाही नेपाली सेना जसलाई त्यतिखेर यही नामले चिनिन्थ्यो - ले प्रदर्शनकारी तथा अन्य सर्वसाधारणहरूविरुद्ध कहिलेकाहीं अत्यधिक बलको प्रयोग गरी प्रदर्शनकारीहरूको मृत्यु र घाइते भएकोमा जिम्मेवार रहेको पायो ।

अप्रिल आन्दोलनको क्रममा, उच्चायुक्तको कार्यालय-नेपालको कर्मचारीहरू शान्तिपूर्ण सभाहरूमा लगायत भिडमा प्रायः टाउकामा ताकेर हानेको तथा गम्भीर घाइते बनाउने गरी लाठीचार्ज गरेको आफै देखे । उनीहरूले प्रहरीले भिडमा सीधा अश्रुग्याँस हानेको र रबरका गोलीहरूको लापरबाहीपूर्ण प्रयोग गरेको पनि देखे र जीवित गोलीको अनुपयुक्त प्रयोग अभिलिखित गरे - यी सबैमा बलको अनुचित र अत्यधिक प्रयोग भयो । बालबालिका र वयस्क, एवं घाइतेको उपचार गर्न खोज्ने स्वास्थ्यकर्मीहरू लक्षित गरिएकाहरूमध्ये थिए ।

उच्चस्तरीय जाँचबुझ आयोग (रायमाझी आयोग भनेर चिनिने) - जसको कार्यादेशमा अप्रिल प्रदर्शनहरूका सम्बन्धित घटनाहरूका अनुसन्धान गर्नु पर्दछन् - को मर्डे (वैशाख-जेठ) मा भएको स्थापनाका लागि नयाँ सरकारको प्रशंसा गरिनुपर्दछ । उच्चायुक्तको कार्यालय-नेपालले यो प्रतिवेदन आयोगसमक्ष पेस गरेको छ । अत्यन्त महत्वपूर्ण कदमहरूमध्ये एउटा अत्यधिक बलको प्रयोग गर्न वा आदेश दिनमा दोषी पाइएका सुरक्षाफौजका सदस्यहरूलाई जवाफदेही बनाइनुपर्छ भन्ने कुरा सुनिश्चित गर्नु हुनेछ । यस अर्थमा उच्चस्तरीय जाँचबुझ आयोगले महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्नु पर्नेछ । तर, यो अभियोजन गर्ने वा न्यायिक निकाय होइन । आन्तरिक कारबाही र फौजदारी अभियोजन, विशेषतः हत्या वा गम्भीर घाइते भएका घटनाहरूमा, बलको दुरुपयोग र अत्यधिक प्रयोग तथा मानवअधिकार उल्लङ्घनहरूलाई सहन गरिने छैन भन्ने सशक्त सन्देश प्रवाह गर्नका लागि महत्वपूर्ण हुनेछन् ।

उच्चायुक्तको कार्यालय-नेपालको प्रतिवेदनले सरकारले भेला हुन पाउने अधिकारमाथि पूर्ण प्रतिबन्ध हुनुहुँदैन भन्ने सुनिश्चित गर्ने; सार्वजनिक सुरक्षा ऐनलाई संशोधन गर्नुपर्ने, आदेशसम्बन्धी कुराहरू सम्बोधन गर्नुपर्ने, जवाफदेहिता, क्षतिपूर्ति, खरखजाना उपर नियन्त्रण, प्रदर्शनको दौरानमा औषधोपचारमा पहुँच, सुरक्षा फौजलाई सार्वजनिक प्रदर्शनको व्यवस्थापनसम्बन्धी, बालबालिकाहरूको सुरक्षा लगायत विभिन्न सिफारिसहरू गरेको छ । सिफारिशहरूमा प्रदर्शनकारीहरूको कर्तव्य र जिम्मेवारीपनि सम्बोधन गरिएको छ ।

राज्य अधिकारीहरू तथा सुरक्षाफौजले मानवअधिकारको पूर्ण सम्मानसहित प्रदर्शनहरूको उचित व्यवस्थापन सुनिश्चित गर्न आफ्ना दायित्वहरू पुरा गर्नुपर्दछ । यी प्रदर्शनहरूको जवाफमा सुरक्षाफौजले देखाएका व्यवहारहरूको मूल्यांकन गर्न उच्चायुक्तको कार्यालय-नेपालले देशका विभिन्न भागमा भएका विरोधहरूको अनुगमन ग-यो । धेरै धेरै समूहहरूले आफ्नो शान्तिपूर्वक भेला हुने अधिकारहरूको अभ्यास गरिरहेको समयमा, अप्रिल महिनामा पाईएको शिक्षा नै खासगरी थप दुरुपयोग हुनबाट रोक्न महत्वपूर्ण छन् । उच्चायुक्तको कार्यालय-नेपालले हालै काठमाडौँमा प्रदर्शनकारीहरूलाई प्रहरीले टाउकामा पिटेको र घाइते बनाएका विभिन्न उदाहरणहरू अभिलिखित गरेको तथ्यले सुधारात्मक उपायहरू अझै लिनु आवश्यक छ भन्ने देखाउँछ । सुरक्षाफौजलगायतका अधिकारीहरूले भविष्यमा प्रदर्शनका क्रममा जीवनको थप क्षति वा घाइते हुनबाट रोक्नका लागि लिइने उपायहरूको पहिलो कदमको रूपमा अप्रिल आन्दोलनको क्रममा गम्भीर र बारम्बार बलको अत्यधिक प्रयोग भएको कुरा स्वीकार्नु आवश्यक छ ।

साथसाथै, प्रदर्शनका आयोजकहरू र प्रदर्शनकारीहरूले पनि आफ्नो तर्फबाट प्रदर्शनहरू शान्तिपूर्ण हुनुपर्छ भन्ने सुनिश्चित गर्नुपर्दछ । उनीहरूले सहभागीहरू अरूका अधिकार र सम्पत्तिको सम्मान गर्ने र हिंसा हुन नदिने आफ्ना

दायित्वहरूबारे सचेत छन् भन्ने कुराको सुनिश्चित गर्नुपर्दछ। उच्चायुक्तको कार्यालय-नेपाल न्याली र प्रदर्शनहरूमा, प्रायः अभिभावकको सहमतिबिना, बालबालिकालाई हालै लगेको बारे विशेषतः चिन्तित भएको छ। प्रदर्शन र न्यालीहरूमा भाग लिनका लागि बालबालिकालाई पैसा दिएर वा खानाको लोभ देखाएर ल्याइनुहुँदैन र उनीहरूले आफ्नै स्वेच्छाले मात्र भाग लिनु पर्दछ।

अन्त्यमा, म नेपाली मानवअधिकार रक्षकहरू तथा सञ्चारकर्मीहरूले अप्रिल महिनाको अवधिभर मानवअधिकारको संरक्षण र प्रवर्द्धनका लागि गरेको महत्वपूर्ण योगदानको कदर गर्न चाहन्छु। म मृतकका परिवारप्रति उच्चायुक्तको कार्यालय-नेपालको समवेदना प्रकट गर्न र बलको अत्यधिक प्रयोगको सिकार भएकाहरूको न्याय र क्षतिपूर्तिको अधिकारका लागि निरन्तर पैरवी गरिरहने प्रतिबद्धता पनि व्यक्त गर्न चाहन्छु।

अप्रिल आन्दोलनको परिणामस्वरूप भएको प्रजातान्त्रिक अधिकारहरूको पुर्नस्थापनाले द्वन्द्व र देशभरि नेपालीले खेप्नुपरेको मानवअधिकार उल्लङ्घनको अन्त्यको आशा जगाएको छ। अभिव्यक्ति, सङ्घसंस्था खोल्ने र भेला हुने स्वतन्त्रताका अधिकारहरूको सम्मान शान्ति प्रक्रियाको प्रमुख पक्ष हुनुपर्दछ। आगामी महिनाहरूमा, शान्ति प्रक्रिया र राजनीतिक सङ्क्रमणको अगाडि बढ्दै जाँदा धेरै पटक नेपालीहरूले शान्तिपूर्ण तरिकाले प्रदर्शन गर्नेलगायत प्रजातान्त्रिक अधिकारहरूको अभ्यास गर्न खोज्नेछन्। साथै, सुरक्षाफौज ले फेरि कठिन भिड नियन्त्रण स्थितिहरूको चुनौतीको सामना गर्नुपर्ने हुनसक्छ। उनीहरूलाई शान्तिपूर्ण तरिकाले भेला हुने अधिकारलगायत नागरिकका अधिकारहरूको संरक्षण गर्ने र यसलाई उँचो राख्नका लागि उनीहरूलाई सक्षम बनाउन आवश्यक पूर्वाधार, उपकरण र तालिम एवं राजनीतिक समर्थन दिनु आवश्यक छ। उनीहरूलाई बलको दुरुपयोग र अत्यधिक प्रयोग सहन गरिने छैन भनी प्रष्ट निर्देशनहरू दिइनुपर्दछ।

म अब तपाईंहरूका प्रश्नहरूलाई स्वागत गर्न चाहन्छु, धन्यवाद।